

NÆVNET

AFGØRELSER

Nævnets afgørelser
Afgørelser indbragt for domstol

LOVGIVNING

KLAGER

PUBLIKATIONER

Ligestillingsnævnets afgørelser

Tilbage

[Læs resumé](#)

IRJ/ J.nr. E.2.2.78

Afgørelse nr. 17/2004
Truffet den 18. juni 2004

Afgørelse 17 /2004
Truffet af Ligestillingsnævnet den 18. juni 2004

Medlemmer:
Niels Waage (formand)
Ruth Nielsen
Morten Ulrich

Sagen drejer sig om en kommunes beslutning om udvidelse af den ugentlige åbningstid med en time kun for kvinder i en offentlig svømmehal.

Sagsfremstilling:

Den 9. september 2003 vedtog Kultur- fritids og Idrætsudvalget hos indklagede, en kommune, at godkende en indstilling fra brugerbestyrelsen i x-svømmehal om at svømmehallen i en 1-årig forsøgsperiode skulle holde åbent kun for kvinder fra kl. 20-21 én gang om ugen. Samtidig skulle personalet i svømmehallen alene bestå af kvinder.

Baggrunden for dette var, at svømmehallen havde fået henvendelser fra muslimske kvinder, der ønskede at benytte svømmehallen uden for almindelig åbningstid, da de ikke må vise sig i badetøj, hvis der er mænd i svømmehallen.

Forslaget blev vedtaget under forudsætning af, at Ligestillingsministeriet gav dispensation fra ligestillingslovens regler, og at Kulturministeriet gav dispensation fra Ligebehandlingslovens bestemmelser om, at mænd og kvinder skal have lige arbejdsvilkår.

Ved brev af 15. januar 2004 udtalte Kulturministeriet bl. a.:

"...

Selv om den overordnede idrætspolitik hører under Kulturministeriets ressort, har ministeriet kun gennemført lovgivning inden for eliteidrættten. Det øvrige idrætsområde er ikke lovreguleret og baserer sig på det frie foreningsliv og frivillige aktiviteter, herunder bl.a. kommunale initiativer. Det er et sådant initiativ [indklagede] kommune har taget, når kommunen i en forsøgsperiode tilbyder svømmetid alene for

kvinder som en praktisk tilrettelæggelse og en fleksibel løsning til opfyldelse af et ønske om idrætsstilbud for alle.

Kulturministeriet er således af den opfattelse, at spørgsmålet om adgang til en kommunal svømmehal og åbningstider herfor er forhold, som den ansvarlige kommune selv må finde en løsning på."

Ved brev af 25. januar 2004 indbragte klageren sagen for Ligestillingsnævnet og anmodede samtidig om, at klagen blev tillagt opsættende virkning.

Ved brev af 29. januar afviste nævnets sekretariat at tillægge klagen opsættende virkning under henvisning til, at nævnet ikke havde hjemmel hertil.

Ved brev af 2. februar udvidede klageren klagetemaet til også at omfatte kommunens annoncering af den udvidede åbningstid. Samtidig anmodede klageren om, at afgørelsen om den opsættende virkning blev indbragt for nævnet.

Den 1. februar 2004 præciserede klageren, at den særlige åbningstid for kvinder ikke kun gjaldt svømmehallen, men også forhal og cafeteriaområdet, hvor mænd i tidsrummet forbeholdt kvinder ikke havde adgang.

Ved afgørelse af 23. februar 2004 stadfæstede nævnet sekretariatets beslutning om at afvise at tillægge klagen opsættende virkning.

Ligestillingsministeren udstedte den 29. marts 2004 i medfør af § 3, stk. 2, og § 6 i ligestillingsloven og § 13, stk. 3, i ligebehandlingsloven en bekendtgørelse nr. 233 om initiativer til fremme af ligestilling, hvis § 6 er sålydende:

"Det er tilladt at etablere hold og undervisning mv. for det ene køn inden for idræt, herunder svømning mv. Det gælder både i private foreninger og inden for den offentlige forvaltning"

Bekendtgørelsen trådte i kraft den 15. april 2004 og ophæves den 15. april 2007

Parternes påstande:

Klageren har påstået, at udvidelsen af åbningstiden i svømmehallen er sket uden dispensation og derfor er i strid med ligestillingsloven og ligebehandlingsloven.

Indklagede har påstået frifindelse.

Parternes argumenter:

Klageren har til støtte for sin påstand anført, at et forslag og beslutning om udvidelse af åbningstiden i svømmehallen er i strid med både ligestillingsloven for så vidt angår publikums adgang til svømmehallen og ligebehandlingsloven for så vidt angår svømmehallens personalesammensætning, og at der ikke foreligger dispensation til at fravige de to loves bestemmelser med hensyn til forskels-behandling på grund af køn. Af samme grund er annoncering af åbningstider mv. også en overtrædelse af ligestillingslovens og ligebehandlingsloven.

Klageren har i øvrigt til støtte for påstanden om, at der ikke ved Kulturministeriets brev af 15. januar 2004 er givet dispensation, anført, at der i grundlaget for en dispensationsafgørelse naturligvis må forgå en egentlig sagsbehandling, hvorunder navnlig påberåbte særlige begrundelser for, at ligestillingslovens og ligebehandlingslovens må fraviges, forudgående vurderes. En sådan vurdering ses ikke at have fundet sted i Kulturministeriet.

Klageren finder endvidere, at § 6 i Ligestillingsministerens bekendtgørelse af 29.

marts.2004 om ligestillingsfremmende initiativer ikke kan anvendes i den konkrete sag, da bekendtgørelsen omtaler holddannelse, hvilket der ikke er tale om i den konkrete sag, hvor der blot er tale om en form for åben adgang for alle kvinder.

Klageren mener, at man kan slutte modsætningsvis fra principperne til støtte for hans påstand.

Indklagede har til støtte for frifindelsespåstanden anført, at beslutningen om udvidelse af åbningstiden for kvinder er i tråd med indklagedes ønske om, at der skal være et idrætstilbud for alle. Indklagede har opstillet mål om, at borgernes muligheder for at dyrke idræt mod betaling af en form for entré skal udbygges med minimum et nyt tilbud hvert 3. år. De kvinder, der af forskellige årsager som f. eks. blufærdighed, udseende, handicap, religion eller andet ikke bryder sig om at vise sig i badetøj for det andet køn, vil med det nye forslag få mulighed for at dyrke svømning. En forsøgsperiode på et år vil give et godt grundlag at vurdere interessen i. Der er ikke modtaget ønsker om en tilsvarende åbningstid for mænd.

Gennemførelse af forslaget skete under forudsætning af, at Ligestillingsministeriet og Kulturministeriet meddelte dispensation fra ligestillingsloven og ligebehandlingsloven. I brev af 12. februar 2004 har indklagede anført, at Ligestillingsministeriet havde oversendt kommunens ansøgning til Kulturministeriet som rette myndighed. Den udvidede åbningstid blev iværksat på baggrund af Kulturministeriets brev af 15. januar 2004, hvor det blev tilkendegivet, at spørgsmålet om åbningstid er forhold, som den ansvarlige kommune selv må finde en løsning på.

Ligestillingsnævnets bemærkninger og konklusion:

Ligestillingsnævnet finder, at § 6 i Ligestillingsministerens bekendtgørelse nr. 233 af 29. marts 2004 om initiativer til fremme af ligestilling må forstås således, at den giver hjemmel til den ordning, som klagen vedrører. Herefter har ordningen i hvert fald ikke været i strid med ligestillingsloven eller ligebehandlingsloven siden bekendtgørelsens ikrafttræden den 15. april 2004.

Som følge heraf

bestemmes:

Klagen tages ikke til følge.

Niels Waage

Tilbage

Læs resumé